

Sygn. akt III CSK 359/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. O.
przeciwko Powiatowi T.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 lutego 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 6 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...)
radcy prawnemu E.C. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych
powiększoną o należny podatek VAT tytułem zwrotu kosztów
pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka A. O. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 lutego 2014 r. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zdaniem skarżącej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na naruszenie w sprawie przepisów prawa procesowego oraz prawa materialnego. Sąd drugiej instancji - który przyjął za własne ustalenia dokonane przez Sąd pierwszej instancji - naruszył art. 235 § 1 k.p.c., tj. zasadę bezpośredniości w związku z zaniechaniem wezwania na rozprawę biegłych zgodnie z art. 286 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c., mimo że powódka zgłosiła zastrzeżenia do pisemnej opinii. Naruszenie przepisów prawa materialnego: art. 415 k.c., 444 k.c., 445 k.c. miałyby polegać - wedle sformułowania skarżącej - na „subsumcji przepisów prawa materialnego do nieustalonego stanu faktycznego”. Sąd drugiej instancji oparł wyrok na opinii, która wykazywała braki istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz,

że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, niepubl.).

Skarżąca nie wykazała tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej zwłaszcza, że Sąd drugiej instancji szczegółowo przedstawił przyczyny oparcia wyroku na pisemnej opinii instytutu naukowego oraz ustosunkował się do twierdzeń i wniosków zawartych w pismach powódki z dnia 9 września 2013 r. i 18 października 2013 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398^A § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy o kosztach pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu w postępowaniu kasacyjnym jak w sentencji pkt 2 orzekł na podstawie § 15 w zw. z § 6 pkt 7 i § 12 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490).